

Ο Ιερός Ναός Αγίου Ευμενίου Σαριδάκη στην Τανζανία

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Το συναξάρι ενός αγίου αποτυπώνει τον δρόμο για τον παράδεισο. Είναι ένα μονοπάτι στενό, κακοτράχαλο και ανηφορικό - σύμφωνα με το αγιογραφικό «στενή ή πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς» (Ματθ. 7:14). Ταυτόχρονα, όμως, είναι ασφαλές και με σίγουρο προορισμό.

Ο έμπειρος, αεικίνητος και αποτελεσματικός ιεραπόστολος, Θεοφιλέστατος Επίσκοπος **Μπουκόμπας κ. Χρυσόστομος** γνωρίζει την αξία των Αγίων στη ζωή των χριστιανών. Γι' αυτό επέλεξε να δώσει το όνομα του Αγίου Ευμενίου Σαριδάκη σε έναν ναό που χρηματοδότησε ανώνυμος δωρητής της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής.

Ο Άγιος Ευμένιος καταγόταν από πάμπτωχη, πολύτεκνη οικογένεια. Στην νηπιακή ηλικία των δύο ετών έμεινε ορφανός από πατέρα και έζησε τη γερμανική κατοχή σε τραγικές συνθήκες διαβίωσης. Φόρεσε παπούτσια για πρώτη φορά όταν ήταν

δώδεκα ετών. Η στέρηση, η ανέχεια, ο αναλφαβητισμός και η πείνα δεν σκλήραιναν τον νεαρό αγωνιστή. Κάθε δοκιμασία της ζωής του τον καλλιεργούσε πνευματικά, όπως η τσάπα το χωράφι. Η ζωή του θυμίζει τα εντυπωσιακά αγάλματα, που όσο περισσότερα χτυπήματα δίνει ο καλλιτέχνης στο έργο του τόσο πιο περίτεχνο γίνεται.

Η ζωή του όλη είναι διδακτική και ωφέλιμη. Θα επικεντρωθούμε, όμως, μόνο σε δύο περιστατικά. Από μικρός διακονούσε στην εκκλησία. Όταν ο εφημέριος της ενορίας, για να απαλύνει την πείνα και την εξαθλίωση που βίωνε, επιχειρούσε να του προσφέρει ένα μικρό ποσό, ο άγιος απαντούσε «Όχι παπα-Γιάννη, δεν παίρνουμε ποτέ χρήματα από την εκκλησία». Είχε μία ακόμη ευλογημένη συνήθεια: να χτίζει εκκλησάκια ή να τα επισκέπτεται και να τα ανακαινίζει. Και να που τώρα υπάρχει ναός που φέρει το όνομά του!

Ο Άγιος μας από τη μία μεριά βίωσε στη ζωή του οδυνηρές ασθένειες και από την

άλλη διακόνησε με όλη τη δύναμη της καρδιάς του, ως ιερέας και πνευματικός, πολλούς άρρωστους στο Νοσοκομείο Λοιμωδών Νόσων.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αναφωνεί: «μνήμη αγίου, μίμησις αγίου». Έτσι ακολουθώντας τον αγίο του ο θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μπουκόμπας, ως άριστος γνώστης της κατήχησης και της ιεραποστολής, προσέφερε με την πρωτοβουλία αυτή ένα ζωντανό παράδειγμα στους ιθαγενείς αδελφούς μας. Ένα παράδειγμα, που βρίσκεται κοντά στα δικά τους δεδομένα, και αποδεικνύει ότι οι δυσκολίες της ζωής μπορούν να μετατραπούν σε ευκαιρίες και τρόπους αγιασμού και σωτηρίας της ψυχής τους.

Η Αδελφότητα αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει αφενός τον Επίσκοπο Μπουκόμπας κ. Χρυσόστομο, για την έμπνευση του ονόματος, για την άριστη συνεργασία και το περίλαμπρο αποτέλεσμα, και αφετέρου τον ανώνυμο δωρητή μας από τη Γερμανία, για την εμπιστοσύνη και την προσφορά του.

